

GAZZELİ ÇOCUK (GAM Z/SELİ ÇOCUK)

Gam z/seli çocuk

Toprağa düşen ölüm çiçeklerine

Ebede uçan dünya meleklerine...

Ben gazzeli çocuk

Saçları kıvrım kıvrım

Yanağı gamzeli çocuk

Dokunmaz artık yüzüme

Ne tebessüm

Ne de gül tomurcuk

Kirpiklerimde hazin bir nem

Duy sesimi nerdesin annem

Gözlerim yaşlı boncuk boncuk

Ben gazzeli çocuk

Saçları kıvrım kıvrım

Yanağı gamzeli çocuk

Gönlü gam seli çocuk

Yüreği baruttan

Gözleri ta ezelden

Sürmeli çocuk

Bilemedim

Bir gün oyuncak misketlerin

Parmaklarımı koparacağını

Ve resim yaptığım

Fosforlu kalemlerin ateş olup

Saçlarımı tutuşturacağını

Bilemedim

Artık

Saramayacak kollarım

Bez bebeğimi

Tutamayacak kopmuş ellerim

Yetim beşiğimi

Şimdi yurdumda yağmur yerine

Acı kusan bombalar var

Ve kimsesiz gözyaşlarımda

Hep şehla bir ceylan ağlar

Heyhat şarapneller gül tenimde

Kalbim haykıran yanardağlar kadar

Ben Kerküklü ben Musullu çocuk

Kâkülü gül kokulu

Yanağı allı pullu çocuk

Avuçlarında çöl çiçekleri

Yüreği korkulu çocuk

Hıçkırığı maziden

Gözleri puslu çocuk

Yüreği dağdan daha dumanlı

Gönlü bülbülden yaslı çocuk

Haykırıyorum Şivanla dünyaya

Duyulmaz mı acaba

Ben Kerküklü ben Musullu çocuk

Hiç ummazdım

Sokaktayken havaya attığım topun

Bir ateş çemberi gibi bana döneceğini

Ve sahilde kumların

Bedenimi ebediyen örteceğini

Hiç ummazdım

Şimdi ne oldu size ey laciverdi gök

Ey nazlı bulut

Neden kızıştınız

Niçin çocuk düşlerimden

Vampir filmlerine kaçtınız

Oysa ben bir narçiçeği gibi

Açmalıydım baharda

Al yanaklarıma rengini vermeliydi

Gonca güller

Uçarken kelebekler gönlümde

Saçlarımı okşamalıydı meltemler

Yansırken yıldızlar türkülerime

Yaprağına sarmalıydı beni sümbüller

Ardından gölgeme yansımalıydı gökkuşağı

Sonra kalbimde göğermeliydi menekşeler

Ve ben

Kırkikindilerle inmeliydim evrene

Şiirler söylemeliydi ruhuma laleler

Lakin yağmur damlaları değil

Mermiler dokundu bedenime

Limon çiçekleri yerine

Kurşunlar selamladı yüreğimi

Ve sapan taşlarımı oyun sanan serçeler

Ahımı hep kimsesizliğime verdiler

Artık açmıyor coğrafyamda

Yanık kokusundan beyaz güller

Kalbimi tomurcuklar yerine

Kamufleajlı caniler tutuverdiler

Çılgılığımı ahtapot bombalarıyla

Yerin yedi kat dibine serdiler

Bugün şiir gamzelerim sevinçle değil

Annemin kanıyla doluverdi

Dünyada korunaklı çocuklara

Pudra sürülürken

Tenim pudra bombalarıyla pişirildi

Düşlerime maviler yerine

Havanlar düştü

Şarkılarım rüzgârlara değil

Deccal in kahkahalarına karıştı

Ve yeryüzü bir ana gibi

Açacakken yüreğini bana

Kadim topraklar

Bir ölüm denizi gibi

Vurdu dalgalarını bağrıma

Ben Halepli ben Şamlı çocuk

Gözleri matem gönlü gamlı çocuk

Bakışları bahardan mahrum

Yüreği doruktan dumanlı çocuk

Talihi teninden siyah

Ve şimdi içinde hazin bir ah

Saati hep ahir zamanlı çocuk

Hep kahırlı

Kahireli öksüz vatanlı çocuk

Ben Halepli ben Şamlı çocuk

Bir yanda yanmış bebek bedenleri

Öte yanda biyologların elinde

Vahşi insan genleri

Hemen toplayın tüm gezegenleri

Ve seslenin kör sağır insanoğluna

Siz ey yer küre!!!

Atalarınızdan torunlarınıza hep

Vahşet alıp katliam mı bırakacaksınız

Ve siz 21. asır güya milenyum

Yoksa marsta hayatın sırrını ararken

Dünyada insanlığın adını mı saklayacaksınız

Şimdi ıssız gözlerimde

Zemheri geceden bir titreyiş

Dudağımda korkulu bir uçuk

Tanımadınız mı yoksa

Ey çağdaş dünya

Ben Türkistanlı Karabağlı

Ben Groznili Bosnalı çocuk

İnsanlık akrep burcunda canı

Ben Myanmarlı Patanili çocuk

Ben dünyalı ama dünyasız çocuk

Ben gazzeli çocuk

Saçları kıvrım kıvrım

Yanağı gamzeli çocuk

Dokunmaz artık yüzüme

Ne tebessüm

Ne de gül tomurcuk

Kirpiklerimde hazin bir nem

Duy sesimi nerdesin annem

Gözlerim yaşlı boncuk boncuk

Ah yanıyor eyvah kanıyor sinem

Ben gazzeli çocuk

Yanağı gamzeli çocuk

Ölümcül dudağında bir ağıt

Kırılmış beli çocuk

Uzanmaz dost eli çocuk

Baştan ayağa gam seli çocuk

Yüreği baruttan

Gözleri ta ezelden

Kara

Sürmeli çocuk

Şiir :Ozan TAŞDEMİR